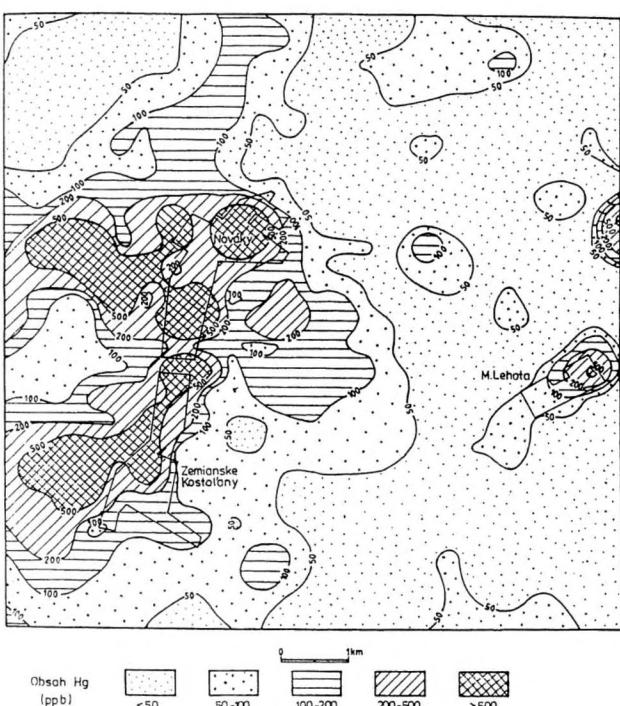

Geologický výskum chemických faktorov životného prostredia

Na objektívne zhodnotenie súčasného stavu znečistenia životného prostredia na území Slovenskej republiky treba poznať aj prirodzenú distribúciu obsahu chemických prvkov vo vrchnej časti zemskej kôry (horninách, zvetralinách, pôdach, podzemných vodách i biomase) i súčasný trend zmien v dôsledku antropogénnych vplyvov.

Napriek tomu, že na území Slovenska sa za posledné desaťročia vykonalo relatívne veľké množstvo regionálnych geochemických prác, dosiaľ neexistuje súborné dielo, ktoré by poskytovalo obraz o distribúcii chemických prvkov vo vrchnej časti zemskej kôry, t. j. i v jednotlivých zložkách životného prostredia. Preto slovenská geológia dnes rieši i úlohy, ktoré prispejú ku komplexnému poznaniu obsahu a distribúcie chemických prvkov v hlavných zložkách životného prostredia.

1. V pôdach regiónu Hornej Nitry sú anomálne vysoké koncentrácie Hg (vyše 500 ppb) v dôsledku kontaminácie chemickou výrobou. Prirodzené pozadie v tomto regióne je ca 33 ppb, 50 ppb Hg je limit pre potraviny (podla WHO). (Geologický ústav Dionýza Stúra v Bratislave a GEOCOMPLEX Bratislava).

S určitým zjednodušením môžeme povedať, že súčasná hojnosť a distribúcia chemických prvkov a zložiek v hlavných prírodných zložkách životného prostredia je výsledkom pôsobenia dvoch faktorov: *geologicko-geografického* a *antropogenného*. Iba objektívnym vedeckým zhodnotením každého z nich sa môžeme dopracovať k viero hodnému poznaniu rozšírenia cudzorodých látok v životnom prostredí.

Geochemický výskum hlavných zložiek životného prostredia

Slovenská geológia v súčasnosti rieši dva projekty, ktoré súvisia s problematikou koncentrácie a distribúcie chemických prvkov na území Slovenska.

1. projekt "Výskum geochemických faktorov životného prostredia", ktorý koordinuje Geologický ústav Dionýza Stúra v Bratislave (realizuje sa od r. 1991), pozostáva z dvoch hlavných úloh:

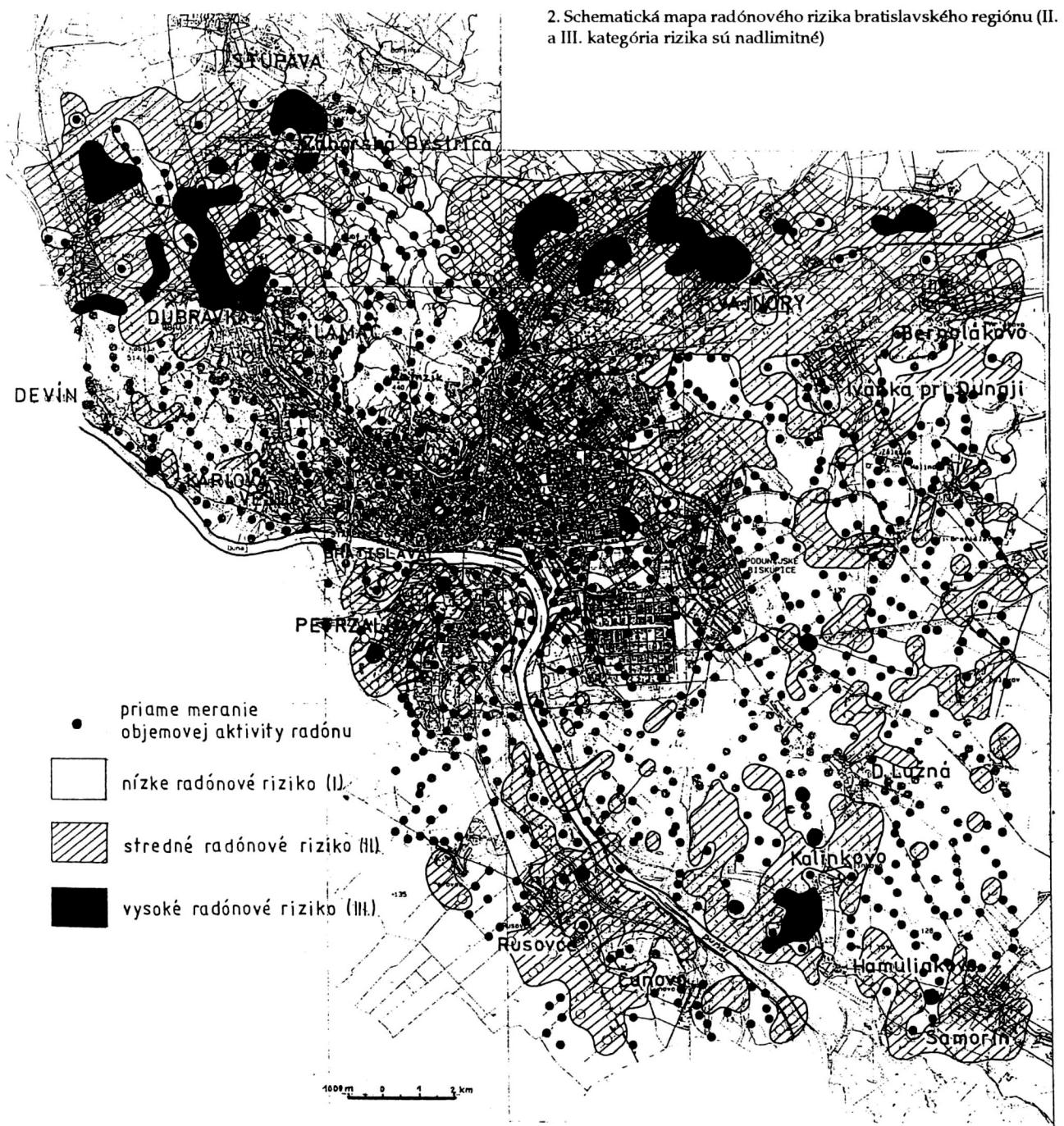
- Geochemický atlas Slovenska,
- Súbor regionálnych máp geochemických faktorov životného prostredia v mierke 1:50 000.

2. projekt "Bratislava - životné prostredie. Abiotická zložka" koordinuje GEOKOMPLEX, a.s. Bratislava.

Jedným z cieľov prvého projektu je zostaviť v období r. 1991-95 Geochemický atlas Slovenskej republiky (jedno-prvkové mapy) v mierke 1:1 mil. a asociačné mapy anomálnych výskytov chemických prvkov v mierke 1:200 000. Výskum sa zameriava na hodnotenie obsahu a distribúcie 37 chemických prvkov, vrátane ekologickej najzávažnejších (Hg, Cd, Pb, Cr, Sb, Tl, Se), v riečnych sedimentoch, podzemných vodách, horninách, pôdach a lesnej biomase, pričom jeho súčasťou je aj hodnotenie celkovej rádioaktivity územia i jednotlivých prvkov, ktoré ju spôsobujú (K, U, Th). Úloha je koordinovaná s medzinárodným projektom geochemického mapovania.

V rámci druhej úlohy sa na báze regionálnych geologickej map v mierke 1:50 000 zostavuje súbor máp, reprezentujúcich geologické faktory životného prostredia na našom území:

- mapa geochemickej reaktivity hornín,

- mapa kvality prírodných vôd,
- geochemicko-ekologická mapa riečnych sedimentov,
- pedologická mapa,
- mapa rádioaktivity územia,
- inžiniersko-geologická mapa, zahrňujúca syntetizujúcu mapu geobariér a geopotenciálov.

Tento súbor dopĺnia mapy z prebiehajúcich regionálnych projektov základného geologického mapovania ložísk a prognóz nerastných surovín a hydrogeologického mapovania. V prvej etape (1991-93) sa mapujú regióny Horná Nitra, Nízke Tatry, Hornádska kotlina a východná časť Slovenského rudoohoria, Košická kotlina a Slánske vrchy,

Žiarska kotlina a banskoštiavnická oblasť, Malá Fatra s častou prilahlých kotlín.

Z prvých výsledkov geochemického mapovania uvádzame príklad vysokých obsahov ortuti v oblasti Hornej Nitry ako dôsledok intenzívnej priemyselnej výroby (obr. 1).

Geochemické poznatky budú v ucelenej forme k dispozícii r. 1995. V r. 1993 sa ukončilo vzorkovanie územia a r. 1994 sa uzavrú analytické práce na geochemickom atlase. V riečnych sedimentoch ako hlavnom médiu pre zostavanie geochemického atlasu sa stanovuje 34 prvkov: Al, As, Ba, Be, Ca, Ce, Co, Cd, Cs, Cr, Cu, Fe, Ga, Hg, K, Ka, Li, Mg, Mn, Na, Ni, P, Pb, Rb, Se, Sr, Tl, V, W, Y, Zn, Zr, Mo, Sb. V ostatných médiach modifikovaný nižší rozsah komponentov, podľa dôležitosti. Z tohto pohľadu majú vody špecifické opodstatnenie, množstvo komponentov sa totiž stanovuje priamo v teréne (hlavne vodivosť, pH, neutralizačná kapacita - acidita i alkalita) a v laboratóriu zasa všetky vodohospodársky i ekologicky významné zložky, hlavne fluoridy, dusičnan, sírany, ťažké kovy a pod., v obmedzenom rozsahu i organické látky.

Kontaminácia prírodného prostredia bratislavského regiónu

V rámci projektu "Bratislava-životné prostredie, abiotická zložka", ktorý sa realizoval v období 1990-1993, sa o i. zostavovali i mapy distribúcie ťažkých kovov a ďalších toxickejších prvkov v pevných horninách, pôde, riečnych sedimentoch, povrchových a podzemných vodách. Zistovala sa i úroveň rádioaktívneho znečistenia bratislavského regiónu prírodnými (U , Th , K) a antropogénnymi (černobylská havária) rádionuklidmi (^{134}Cs , ^{137}Cs) a z máp distribúcie týchto prvkov sa zostavili mapy hodnôt sumárneho dávkového žiarenia gama vo vzdchu 1 m nad povrhom a sumárneho príkonu dávkového ekvivalentu žiarenia gama zo zemského povrchu.

V pripovrchovej vrstve sa sledovala objemová aktivity radónu v pôdnom vzdchu. Radón je rádioaktívny plyn, ktorý sa z geologickejho podložia dostáva do obytných priestorov. Rozpadá sa na tzv. dcérskie produkty, čo sú kovové mikročasticie (polónium, bizmut, olovo), ktoré sú alfa žiaričmi.

Z máp distribúcie vybraných prvkov vyplýva, že najviac kontaminované pôdy sú v priestore spaľovne TKO Vliečie hrdlo, v severovýchodnej časti Starého mesta a Nového mesta, v Podunajských Biskupiciach, Dúbravke, Rači, Zálesí, Bernolákove a Ružinove. V týchto lokalitách sa zistili podstatne vyššie koncentrácie ťažkých kovov a ďalších toxickejších prvkov, ako je prípustný limit.

Z výsledkov chemických analýz vzoriek vód vyplýva, že kvalita podzemných vód v antropogénne narušených oblastiach bratislavského regiónu je všeobecne zlá. Veľmi nepriaznivú kvalitu majú najdôležitejšie zdroje podzemných vód - fluviogenné vody kvartérnych sedimentov. Pri 8 triednej stupnici kvality (A-H) len v pririečnej zóne Du-

naja je významnejšie zastúpená trieda C. Najväčšie časť týchto vód - hlavne v centrálnej a južnej časti územia - sa však vyznačuje najhoršími triedami G a H. Pitné vody pre obyvateľstvo sa odoberajú z takých hĺbok a horizontov, ktoré zaručujú ich vysokú kvalitu. Predovšetkým z hľadiska budúcnosti treba v čo najkratšom čase vyriešiť problém kontaminácie vód v bratislavskej oblasti.

Ešte horšie kvalitatívne vlastnosti majú povrchové vody. Ani jedna z 246 vzoriek nevyhovuje kritériám pre prvú triedu kvality, do druhej triedy patria len vody z malej (horskej) časti Malých Karpát. Najväčšie plošné zastúpenie má tretia trieda kvality, zaberajúca približne polovicu sledovaného územia. Viac ako jedna tretina povrchových vód bratislavskej oblasti má vlastnosti piatej, najhoršej triedy kvality (hlavne východná a severná časť).

Radiačná záťaž obyvateľstva veľkej Bratislavы

vplyvom prírodných i umelých rádionuklidov je v rámci stanovených limitov. Neplatí to však pre radón v pripovrchovej vrstve. 56,7 % územia leží sice v nízkom radónovom riziku, ale 37,6 % v strednom a 5,7 % vo vysokom radónovom riziku. To znamená, že podľa Vyhlášky MZ SR č. 406/1992 Zb. je 43,3 % oblasti veľkej Bratislavы zatažené nadlimitným množstvom radónu. Vo vysokej kategórii (III) ležia najmä: Devínska Nová Ves - kolónia, sever Dúbravky, okolie Záhorské Bystrice, časť Mariánsky, Krasňan, Rače, Vajnor, juh Chorvátskeho Grobu, 3 malé oblasti Petržalky a oblasť juhozápadne od Kalinkova. Sú to teda najmä križovania mladých tektonických systémov. Monitorovaním bytového radónu sa zistilo, že v niektorých lokalitách s vysokým obsahom radónu v pôdnom vzdchu sú i viacnásobne vyššie koncentrácie bytového radónu, ako je odporúčaný limit SR.

